

Samenvloeiing

Ineens zag ik een glinstering aan het oppervlak van je ziel
Er gleed een prachtig drupje weg.
Ik ving het op, gretig en ongezien, nam het bijna.
Alsof je het me gaf, koesterde ik het snel in mijn zwakte.
Vulde er een leeg plekje mee.
Zo mooi, zo nieuw, zo bekend.

Ik moet het je teruggeven, het behoort me niet.
Of gaf je het, ik geloof het bijna.
Mis jij het? Moet ik het je brengen?
Is dat mijn vileine kant; teruggeven alsof.
Om meer te komen halen.
Willen, uitwisseling altijd meer, en er om vragen.
Smekend bijna, aandacht, hoe verachtelijk.

Onvoorwaardelijk geven of ontvangen, kan dat?
Stel ik meng jouw drupje met eentje van mijn ziel.
Geef je mij dan jouw ontvangen?
Samenvloeiing, of toch meer.
Wetende wat de kracht van zielen is, als een oceaan
die leeft of verwoest,
ook met een drupje meer of minder
uitgewisseld.

Dichteres: J. Caroline van Nierop-van Leeuwen

Titel gedicht: Samenvloeiing

Leeftijd: 51

Land van verblijf: Curaçao

Auteursrechten: J. Caroline van Nierop-van Leeuwen